

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Obo/40/2014
Identifikačné číslo spisu:	1000898767
Dátum vydania rozhodnutia:	08.03.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Hullová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:1000898767.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Hullovej a členiek senátu JUDr. Ivany Izakovičovej a JUDr. Andrey Moravčíkovej, PhD., v právnej veci žalobcu S.O.H. s.r.o., so sídlom Bytčianska 132, 010 03 Žilina, IČO: 31 585 248, zastúpeného JUDr. Zuzanou Hudzikovou, advokátkou, so sídlom A. Bernoláka 27, 010 01 Žilina, proti žalovanému JUPITER EXPORT PTE Ltd., so sídlom 1 North Bridge Road 15 - 04/05, High Street Centre, Singapore, reg. č. 198502597M, zastúpenému JUDr. Vladimírom Ivančom, advokátom, so sídlom Hlavné námestie 5, 811 01 Bratislava, o nároku na náhradu trov konania, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 28Cb/65/2000 - 564 z 28. júla 2014, takto

rozhodol:

Uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 28Cb/65/2000 - 564 z 28. júla 2014 m e n í tak, že žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy konania v sume 2 548, 22 eur na účet jeho právnej zástupkyne v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

Žalovaný má proti žalobcovi n á r o k na náhradu trov odvolacieho konania.

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „krajský súd“ alebo „súd prvej inštancie“) uznesením č. k. 28Cb/65/2000- 564 z 28. júla 2014 uložil žalovanému povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania v sume 21 779,65 eur k rukám jeho právnej zástupkyne do troch dní od právoplatnosti uznesenia.

2 V odôvodnení uznesenia uviedol, že Krajský súd v Bratislave rozsudkom č. k. 28Cb/65/2000 - 443 z 21. januára 2010 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu 70 800 USD spolu s 18 % úrokom z omeškania od 6.08.1996 do zaplatenia. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „NS SR“ alebo „odvolací súd“) rozsudkom č. k. 3Obo/55/2010-474 z 26. mája 2011 potvrdil rozsudok krajského súdu z 21. januára 2010 v časti týkajúcej sa zaplatenia istiny 70 800 USD a zrušil ho v časti týkajúcej sa zaplatenia 18 % úroku z omeškania od 6.08.1996 do zaplatenia a vec v tejto časti vrátil na ďalšie konanie krajskému súdu.

3 Krajský súd v Bratislave rozsudkom č. k. 28Cb/65/2000 - 518 z 30. mája 2012 uložil žalovanému

povinnosť zaplatiť žalobcovi 7,26 % úrok z omeškania z istiny 70 800 USD od 6.08.1996 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku žalobu zamietol, t. j. v časti o zaplatenie 10,74 % úroku z omeškania z istiny 70 800 USD od 6.08.1996 do zaplatenia. O náhrade trov konania nerozhodol s odôvodnením, že o nej bude rozhodnuté samostatným uznesením.

4 Uznesením č. k. 28Cb/65/2000 - 533 z 27. júna 2012 Krajský súd v Bratislave rozhodol o náhrade trov konania tak, že žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 21 779,65 eur do troch dní od právoplatnosti uznesenia k rukám právneho zástupcu žalobcu. Výrok o náhrade trov konania odôvodnil v zmysle ust. § 142 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „OSP“).

5 NS SR uznesením č. k. 1Obo/62/2012 - 561 zo 17. júna 2014 zrušil uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 27. júna 2012 a vec mu vrátil na ďalšie konanie s tým, že súd prvej inštancie vyčíslil prípadný pomer úspechu a neúspechu strán, opätovne rozhodne o trovách konania a svoje rozhodnutie aj náležite odôvodní.

6 Následne krajský súd napadnutým uznesením rozhodol o náhrade trov konania. Uviedol, že pri rozhodovaní vychádzal z právoplatného súdneho rozhodnutia o istine v zmysle rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 21. januára 2010 v spojení s rozsudkom NS SR z 26. mája 2011, ako aj právoplatného súdneho rozhodnutia krajského súdu ohľadne úrokov z omeškania v zmysle rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 30. mája 2012. Žalobca mal vo veci plný úspech ohľadne istiny, z nezaplatenia ktorej za obdobie od 6.08.1996 do jej zaplatenia vzniklo žalobcovi právo na zaplatenie úroku z omeškania v sadzbe priznanej mu rozsudkom Krajského súdu v Bratislave z 30. mája 2012. Podľa názoru krajského súdu bolo iba na žalovanom, kedy žalobcovi zaplatí istinu, o ktorej bolo právoplatne rozhodnuté dňa 24. júna 2011 (rozsudkom NS SR z 26. mája 2011). Nie je možné akceptovať pripočítanie úroku z omeškania k istine ku dňu 30.05.2012, keďže istinu 70 800 USD mal žalovaný zaplatiť žalobcovi do troch dní od právoplatnosti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 21. januára 2010 v spojení s rozsudkom NS SR z 26. mája 2011. Vzhľadom na to, že v časti týkajúcej sa zaplatenia istiny mal žalobca 100 % úspech a v časti úrokov z omeškania mal úspech čiastočný, krajský súd rozhodol o trovách konania podľa ust. § 142 ods. 3 OSP tak, že žalobcovi priznal plnú náhradu trov konania (pomer úspechu a neúspechu sa v časti týkajúcej sa úroku z omeškania mení a je závislý predovšetkým od zaplatenia istiny, v ktorej mal žalobca 100 % úspech).

7 Napadnutým uznesením krajský súd priznal žalobcovi náhradu trov konania v celkovej sume 21 779,65 eur, pozostávajúcu z náhrady súdneho poplatku v sume 9 860,88 eur a náhrady trov právneho zastúpenia v sume 11 918,77 eur. Krajský súd priznal žalobcovi za konanie prebiehajúce pred Rozhodcovským súdom SOPK Bratislava v zmysle vyhlášky č. 240/1990 Zb. náhradu trov právneho zastúpenia za 6 úkonov právnej pomoci po 141,41 eur (prevzatie a príprava zastúpenia, podanie žaloby, vyjadrenie k vzájomnej žalobe, účasť na pojednávaní v dňoch 6.07.1999, 4.10.1999 a 26.11.1999) a náhradu cestovného zo Žiliny do Bratislavy a späť v dňoch 6.07.1999, 4.10.1999 a 26.11.1999 verejným hromadným dopravným prostriedkom (rýchlikom) v sume 46,80 eur (6 x po 7,80 eur). Za konanie pred krajským súdom a NS SR priznal žalobcovi náhradu trov právneho zastúpenia za 6 úkonov právnej pomoci po 563,26 eur (vyjadrenie k žalobe, účasť na pojednávaní dňa 7.10.2002, odvolanie voči rozsudku Krajského súdu v Bratislave, účasť na pojednávaní v dňoch 13.11.2003 a 23.11.2004 a písomné vyjadrenie vo veci), náhradu cestovného rýchlikom zo Žiliny do Bratislavy a späť v dňoch 7.10.2002, 13.11.2003 a 23.11.2004 a 1 x za nahliadnutie do spisu na NS SR, t. j. 6x po 8,90 eur a 2x po 7,80 eur. Podľa vyhlášky č. 655/2004 Z. z. krajský súd priznal žalobcovi náhradu trov právneho zastúpenia za 9 úkonov právnej pomoci po 565,96 eur (účasť na pojednávaní dňa 25.01.2005, porada s klientom, účasť na pojednávaní dňa 3.07.2008, odvolanie voči rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 11.08.2008, písomné podanie vo veci z 12.08.2005, účasť na pojednávaní v dňoch 3.07.2008 a 21.01.2010, písomné vyjadrenie k odvolaniu žalovaného z 8.04.2010 a účasť na pojednávaní dňa 23.05.2012) a náhradu cestovného rýchlikom zo Žiliny do Bratislavy a späť v dňoch 25.01.2005, 3.07.2008, 21.01.2010 a 23.05.2012 (8 x 8,90 eur). Okrem toho krajský súd priznal žalobcovi aj náhradu za stratu času v sume 144,24 eur (12 polhodín x 12,02 eur).

8 Proti tomuto uzneseniu podal žalovaný (ďalej aj „odvolateľ“) odvolanie, v ktorom namietal nesprávne

skutkové zistenia súdu ohľadom zistenia pomeru úspechu a neúspechu žalobcu v spore, nesprávnu aplikáciu ust. § 142 ods. 3 OSP a nedostatočné odôvodnenie napadnutého uznesenia. Navrhoľ, aby NS SR napadnuté uznesenie zmenil tak, že žiadnemu z účastníkov konania neprizná právo na náhradu trov konania.

9 Nesprávne skutkové zistenie odvolateľ videl v tom, že neúspech žalobcu ohľadne úroku z omeškania vo výške 10,74 % ročne (zo žalobcom uplatnenej výšky 18 % ročne) v zmysle ust. § 142 ods. 3 OSP nie je možné považovať za neúspech žalobcu len v pomerne nepatrnej časti.

10 Odvolateľ poukázal na to, že v predmetnom konaní súdy priznali žalobcovi proti žalovanému nárok na zaplatenie istiny vo výške 70 800 USD a nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 7,26 % ročne z istiny 70 800 USD od 6.08.1996 do zaplatenia, čo ku dňu vyhlásenia rozsudku krajského súdu z 30.mája 2012 predstavovala suma 81 300 USD. Priznaný nárok žalobcu proti žalovanému ku dňu 30.05.2012 potom predstavoval sumu 152 100 USD (70 800 USD na istine a 81 300 USD na úroku z omeškania). Krajský súd zamietol nárok žalobcu proti žalovanému na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 10,74 % ročne z istiny 70 800 USD od 6.08.1996 do zaplatenia, čo ku dňu vyhlásenia rozsudku z 30. mája 2012 predstavovala suma 120 271 USD. Miera úspechu a neúspechu žalobcu a žalovaného v predmetnom konaní je potom približne rovnaká, keďže žalobca bol úspešný v rozsahu 55,84 % a žalovaný bol úspešný v rozsahu 44,15 %. Nesprávny je potom záver krajského súdu, že žalobca bol v predmetnom konaní neúspešný v pomerne nepatrnej časti.

11 Podľa názoru odvolateľa, krajský súd vec nesprávne právne posúdil podľa ust. § 142 ods. 3 OSP, pretože žalobca mal vo veci len čiastočný úspech. Krajský súd mal preto o náhrade trov konania rozhodnúť podľa ust. § 142 ods. 2 OSP, resp. ust. § 150 ods. 1 OSP a žiadnemu z účastníkov nepriznať právo na náhradu trov konania. Za dôvody hodné osobitného zreteľa, odôvodňujúce použitie ustanovenia § 150 ods. 1 OSP, odvolateľ považoval nasledovné skutočnosti: a) dôvodom, pre ktorý žalovaný odmietol uhradiť žalovanú kúpnu cenu za tovar dodaný žalobcom (70 800 USD) boli podstatné vady tovaru dodaného žalobcom, b) žalovaný bol nútený zabezpečiť pre svojho indického zákazníka náhradný tovar namiesto vadného tovaru dodaného žalobcom, c) žalovanému vznikli v dôsledku vadného plnenia dodatočné náklady a škoda. Súdy v predmetnej veci však nezohľadnili žiadnu z vyššie uvedených skutočností s poukazom na to, že žalovaný nevytkol žalobcovi vady tovaru riadne a včas. Za ďalšiu okolnosť hodnú osobitného zreteľa žalovaný považoval dĺžku predmetného konania, ktoré začalo ešte v roku 2000.

12 Podľa názoru odvolateľa, ním napadnuté uznesenie krajského súdu je arbitrárne, nepresvedčivé, nespravodlivé a nepreskúmateľné, nakoľko nie je riadne odôvodnené. S poukazom na uvedené je konanie krajského súdu v predmetnej veci postihnuté vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

13 K odvolaniu žalovaného zaslal žalobca písomné vyjadrenie, v ktorom navrhol napadnuté uznesenie krajského súdu potvrdiť. Poukázal na to, že krajský súd rozhodol v súlade s právom (ust. § 142 ods. 3 OSP), keď žalovaného zaviazal nahradiť žalobcovi trovy konania, ktoré žalobca vyčíslil a uplatnil len z hodnoty istiny, t. j. zo sumy 70 800 USD, pričom si neuplatnil ani všetky úkony, na ktoré mal podľa právneho predpisu nárok. Odvolávanie sa žalovaného na rozhodnutie NS SR sp. zn. 1MCdo/1/2004 z 27.04.2004 je nenáležité, pretože vychádza z iného skutkového a právneho základu (dotknutému účastníkovi nebola konajúcim súdom priznaná ani časť príslušenstva žalovanej pohľadávky).

14 Ďalej žalobca poukázal na to, že napriek tomu, že rozsudok súdu, ktorým bol žalovaný zaviazaný zaplatiť žalobcovi celú žalovanú istinu (70 800 USD) je právoplatný a vykonateľný od 28.06.2011 a rozsudok súdu, ktorým bol žalovaný zaviazaný zaplatiť úrok z omeškania, je právoplatný a vykonateľný od 26.06.2012, žalovaný do dnešného dňa svoju platobnú povinnosť voči žalobcovi nesplnil ani len čiastočne. Návratnosť právoplatne priznanej pohľadávky a jej príslušenstva sa pre žalobcu javí ako neistá a ohrozená, keďže žalovaný je zahraničnou právnickou osobou a jeho právny zástupca počas celého sporového konania (začaté ešte v roku 1998) využíva všetky právne prostriedky na oddialenie

právoplatného rozhodnutia súdu vo veci, pričom takýmto sa javí aj opakované odvolanie voči rozhodnutiu o trovách konania.

15 K vyjadreniu žalobcu zaslal žalovaný písomné vyjadrenie, v ktorom uviedol, že sa v celom rozsahu pridrižiava podaného odvolania a navrhuje, aby NS SR napadnuté uznesenie krajského súdu zmenil tak, že žiadnemu z účastníkov neprizná právo na náhradu trov konania.

16 Z obsahu spisu vyplýva, že odvolanie žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave bolo podané osobne na krajskom súde dňa 6.08.2014, t. j. za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. (ďalej aj „Civilný sporový poriadok“ alebo „CSP“), ktorý v ustanovení § 473 zrušil Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (zákon č. 99/1963 Zb.).

17 Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

18 Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní vecí, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentrácii konania, ak by boli v neprospech strany (odsek 2 vyššie citovaného ustanovenia).

19 Konanie začaté do 30. júna 2016 na vecne, miestne, kauzálne a funkčne príslušnom súde podľa predpisov účinných do 30. júna 2016 dokončí súd, na ktorom sa konanie začalo (odsek 4 vyššie citovaného ustanovenia).

20 S poukazom na vyššie citované zákonné ustanovenia Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd funkčne príslušný na dokončenie predmetného odvolacieho konania podľa ust. § 470 ods. 4 CSP, po prejednaní odvolania v rozsahu a z dôvodov v ňom uvedených a bez nariadenia odvolacieho pojednávania dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je čiastočne dôvodné.

21 Vzhľadom na prechodné ustanovenie § 470 ods. 2 CSP, odvolací súd posudzoval opodstatnenosť odvolania žalovaného v zmysle ustanovení OSP v znení účinnom do 30. júna 2016, teda procesnej úpravy platnej a účinnej v čase, keď žalovaný podal odvolanie.

22 Predmetom odvolacieho konania je náhrada trov konania vo výške 21 799,65 eur. Krajský súd v Bratislave napadnutým uznesením rozhodol podľa ust. § 142 ods. 3 OSP a žalobcovi priznal náhradu trov konania, pozostávajúcu z náhrady súdneho poplatku v sume 9 860,88 eur a náhrady trov právneho zastúpenia v sume 11 918,77 eur, pretože podľa názoru súdu prvej inštancie žalobca mal plný úspech v časti týkajúcej sa zaplattenia istiny 70 800 USD a čiastočný úspech v časti týkajúcej sa zaplattenia 7,26 % úroku z omeškania z istiny 70 800 USD od 6.08.1996 do zaplattenia, pričom žalobca mal neúspech len v pomerne nepatrnej časti týkajúcej sa zaplattenia úroku z omeškania vo výške 10,74 % z istiny 70 800 USD od 6.08.1996 do zaplattenia. Krajský súd preto o trovách konania rozhodol podľa ust. § 142 ods. 3 OSP, podľa ktorého aj keď mal účastník vo veci úspech len čiastočný, môže mu súd priznať plnú náhradu trov konania, ak mal neúspech v pomerne nepatrnej časti alebo ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu; v takom prípade sa základná sadzba tarifnej odmeny advokáta vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia.

23 Pri rozhodovaní o trovách konania vo všeobecnosti platí, že právo na náhradu trov konania sa riadi mierou procesného úspechu v zmysle ust. § 142 ods. 1 a ods. 2 OSP. Ustanovenie § 142 ods. 3 OSP predstavuje výnimku zo zásady zodpovednosti za výsledok sporového konania. V zmysle tohto zákonného ustanovenia súd prizná účastníkovi konania plnú náhradu trov konania, hoci mal vo veci len čiastočný úspech, a to v prípade, ak mal neúspech v pomerne nepatrnej časti alebo ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu.

24 Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca si v predmetnom konaní uplatnil právo na zaplatenie istiny 70 800 USD a zaplatenie 18 % ročného úroku z omeškania z uvedenej sumy od 6.08.1996 do zaplatenia. Krajský súd v Bratislave právoplatným rozsudkom č. k. 28Cb/65/2000 - 443 z 21. januára 2010 v spojení s rozsudkom NS SR č. k. 3Obo/55/2010 - 474 z 26. mája 2011 vyhovel žalobe v časti týkajúcej sa zaplatenia istiny 70 800 USD. O úroku z omeškania krajský súd rozhodol právoplatným rozsudkom č. k. 28Cb/65/2000 - 518 z 30. mája 2012, ktorým žalobe vyhovel v časti týkajúcej sa zaplatenia 7,26 % ročného úroku z omeškania z istiny 70 800 USD od 6.08.1996 do zaplatenia a žalobu zamietol v časti týkajúcej sa zaplatenia 10,74 % ročného úroku z omeškania z istiny 70 800 USD od 6.08.1996 do zaplatenia. Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že žalobca nemal v konaní plný úspech, ale len úspech čiastočný. O nároku na náhradu trov konania bolo preto potrebné rozhodnúť podľa ust. § 142 ods. 2 OSP, podľa ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

25 V posudzovanom prípade žalobca mal v konaní úspech v časti týkajúcej sa zaplatenia istiny 70 800 USD a v časti týkajúcej sa zaplatenia 7,26 % ročného úroku z omeškania z istiny 70 800 USD, výška ktorého za obdobie od 6.08.1996 do 30.05.2012 (t.j. rozhodnutia krajského súdu o príslušenstve) predstavovala sumu 81 286,29 USD, teda žalobca bol úspešný v sume 152 086,29 USD, čo v percentuálnom vyjadrení predstavuje jeho úspech v rozsahu 55,85 %. Žalovaný mal v konaní úspech v časti týkajúcej sa zaplatenia úroku z omeškania vo výške 7,26 % ročne z istiny 70 800 USD, výška ktorého za obdobie od 6.08.1996 do 30.05.2012 (t. j. rozhodnutia krajského súdu o príslušenstve) predstavovala sumu 120 249,97 USD, čo v percentuálnom vyjadrení predstavuje jeho úspech v rozsahu 44,15 %. Čistý úspech žalobcu, vypočítaný rozdielom percentuálnej úspešnosti oboch účastníkov, predstavuje 11,70 % (55,85% - 44,15%). Podľa názoru odvolacieho súdu, vyčíslenie výšky príslušenstva ku dňu právoplatného rozhodnutia krajského súdu bolo potrebné za účelom presného zistenia miery úspechu a neúspechu oboch účastníkov v konaní a následného spravodlivého procesného rozhodnutia o trovách konania (viď. napr. R 34/2005).

26 Podľa ustanovenia § 150 ods. 1 OSP ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť.

27 Predpokladom aplikácie vyššie citovaného zákonného ustanovenia je, aby bolo aplikované v prípadoch hodných osobitného zreteľa, čo znamená len výnimočne, keďže predstavuje výnimku zo zásady zodpovednosti za výsledok, resp. za zavinenie sporu. Pri posudzovaní dôvodov hodných osobitného zreteľa sa prihliada k okolnostiam (osobným, majetkovým, zárobným, resp. iným) na strane účastníkov konania, resp. niektorého z nich alebo okolnostiam prejednávanej právnej veci, pretože len v prípade, ak súd dospeje k záveru, že v konkrétnej posudzovanej veci existuje dôvod hodný osobitného zreteľa, a to buď na strane účastníkov konania alebo vzhľadom na osobitné okolnosti konkrétneho prípadu, nemusí súd sčasti alebo celkom priznať náhradu trov konania tomu účastníkovi, ktorý mal vo veci úspech (či už plný alebo čiastočný) a z tohto dôvodu mu vzniklo právo na náhradu trov konania proti neúspešnému účastníkovi.

28 Dôvody, ktoré uviedol žalovaný v odvolaní pre aplikáciu ust. § 150 ods. 1 OSP (podstatné vady tovaru dodaného žalobcom, zabezpečenie náhradného tovaru zo strany žalovaného pre jeho indického zákazníka namiesto dodaného vadného tovaru, dodatočné náklady a škoda na strane žalovaného v dôsledku vadného plnenia žalobcu a dĺžka predmetného konania, ktoré začalo 9.02.2000) odvolací súd nepovažoval za dôvody hodné osobitného zreteľa. Prvé tri dôvody, ktoré žalovaný uviedol v odvolaní, predstavujú dôvody vzťahujúce sa k istine, teda uplatnenému hmotnoprávnemu nároku v konaní, pričom ich opodstatnenosť bola súdom posudzovaná pri rozhodovaní o predmetnom hmotnoprávnom nároku žalobcu a tieto nemôžu byť opätovne preskúmané pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania, ktorý predstavuje procesný nárok účastníka. Rovnako štvrtý dôvod- dĺžka trvania súdneho sporu- nepredstavuje dôvod hodný osobitného zreteľa, pre ktorý by súd nemal priznať úspešnejšiemu účastníkovi v konaní právo na náhradu trov konania, keďže v súdnej praxi sa často vyskytujú prípady,

kedy súdny spor z rôznych príčin trvá niekoľko rokov, pričom uvedená skutočnosť sama osebe nezakladá dôvod hodný osobitného zreteľa v zmysle ust. § 150 ods. 1 OSP.

29 Na základe vyššie uvedeného odvolací súd podľa ust. § 388 CSP zmenil napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie o trovách konania tak, že žalovanému uložil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania v sume 2 548, 22 eur, teda v rozsahu 11,70% zo sumy 21 779,65 eur.

30 V odvolacom konaní bol úspešnejším účastníkom žalovaný, ktorému proti žalobcovi vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania (ust. § 396 ods. 1 CSP). O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie v zmysle ust. § 262 ods. 2 CSP.

31 Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné dovolanie (§ 421 ods. 2 CSP).